

Respekt for Bevillingsretten Tinget ikke kan føle sig trygt. Regeringen har jo erklæret, at den var villig til at gaa med til en ukompenseret Nedgang af $1\frac{1}{2}$ Million alene paa Forbrugsskatternes Omraade, men desuden var der jo Tale om omtrent 1 Million Kr. for de andre Skatteloves Vedkommende. Altsaa, der var Tale om en betydelig Nedgang af det Beløb, som Regeringen kommer til at forvalte, dersom Regeringens eget Ønske bliver gennemført. (*Blahme*: Har vi faaet Nedgangen?) — Der bliver spurgt, om vi have faaet Nedgangen. Jeg har, idet jeg omtalte Taktikken, vist, hvor stærkt Folketingets Stilling var, hvor nær vi vare ved Maalet, nærmere end nogen Sinde før. Men naar man løber fra Skansen netop i det Øjeblik, da man skal gøre sin Pligt, er det ikke underligt, at Sejren glider en ud af Hænderne. Ved at standse Toldreformen ved Dagsordenen stemmer man altsaa for, at denne Regering, som man ikke har Tillid til, skal have $1\frac{1}{2}$ à $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere at forvalte, end den selv forlanger. Der er her givet Ministeriet Høring et Tillidsvotum, som i allerhøjeste Grad har forbavset mig. Og hvad saa endelig Tallene angaar, viser den foreliggende Toldbetænkning, at hvis Venstres Kompromis af 1897 var blevet gennemført, vilde Forbrugerne allerede nu have kunnet bogføre en Vinding af 3 Mill. Kr. aarlig, nemlig $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Staten gav Afkald paa, og en væsentlig Del af de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Forbrugsskatterne, iberegnet de af os nedsatte eller frigjorte Artikler, senere ere voksede til. Regne vi Stigningen i det sidst forløbne Aar med, viser det sig, at Forbrugerne allerede nu vilde have opnaaet en samlet Vinding gennem Folketingets Kompromis af henimod 7 Mill. Kr. aarlig, iberegnet Nedgangen i den toldbeskyttede Storindustri's Toldbeskyttelse; altsaa Forbrugerne vilde i Dag have staaet med en Mindreudgift af henimod 7 Mill. Kr. aarlig, hvis Folketingets Kompromis var blevet vedtaget. I Motiverne til Dagsordenen udtales det, at en ensidig stærk Beskatning af en enkelt Forbrugsgenstand kan man ikke gaa med til. Maa jeg endnu en Gang anføre følgende Sammenligning mellem Brændevinsafgiften i Danmark og en Del andre Lande. Jeg ved, jeg taler i en Fonograf, og det er godt, de ærede Medlemmer saa kunne se Tallene efter i Tidenden. I Danmark er Afgiften pr. Pot 100 Graders Alkohol 18 Øre, i Tyskland 78 Øre, i Sverrig 97 Øre, i Holland 1,75 Kr., i Frankrig 1,91

Kr., i de forenede Stater 2,10 Kr., i Norge 3,32 Kr. og i England 3,38 Kr. Gladstone, der var en god engelsk Demokrat, og vistnok ogsaa af Venstrereformpartiet her i Danmark henregnes til de gode Demokrater, har Gang efter Gang gjort sig til Talsmand for en saadan Toldreform som den, jeg efter engelsk Mønster har anbefalet i Danmark. I England er denne enorme Alkoholbeskatning tilsyneladende ikke gaaet ud over Arbejderne. England har af alle europæiske Lande den korteste Arbejdstid og den højeste Arbejds løn. Samtidig er der Frihed for Skat paa saa godt som alle Livsforbrødenheder, og Arbejderne ere desuden i vid Udstrækning fritagne for Deltagelse i Kommune- og Statsskatter. Derovre er, som sagt Tolden paa 100 pCt. Alkohol 3,38 Kr. mod 18 Øre i Danmark. Den ensidige, stærke Beskatning, der her tales om, vilde sikkert ikke indtræde, fordi man forøgede den danske Afgift med en halv Snes Øre pr. Pot. 8 Graders, særlig naar man lod Brændevinsfabrikanterne betale en ret klækkelig Andel deraf. Jeg overlader til Tinget, efter Venstres hele Optræden i Toldsagen, at dømme om, hvorvidt jeg har gjort mig skyldig i Helligbrøde ved at foreslaa en halv Snes Øres Forhøjelse paa 8 Graders Brændevin, naar Regeringen derved faar $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre at forvalte end hidtil, og Forbrugerne i mange paaviselige Tilfælde faa 4—5 Kr. for hver Krone, de give ud i forhøjet Brændevinsafgift.

Naar man nu vil give det Udseende af, at jeg staaer her og optræder som Fjende af mit gamle Parti, lyder mit Svar saaledes: Jeg beklager tværtimod Skilsmissen fra mange brave Mænd, hvis Karakter jeg sætter overordentlig stor Pris paa. Jeg angriber kun og udelukkende Partiets ny Toldpolitik, og hvis man tror, at min Skilsmisse fra Partiet er foregaaet med heftige Scener og hidsige Udtalelser, er det fuldstændig urigtigt. Hvis de Herre, der interessere sig for dette Spørgsmaal, ville henvende sig til det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), det ærede Medlem for Køge (Alberti) og andre, ville de finde, at jeg er skiltet fra mit Parti under en ganske rolig Motivering, venskabelige Haandtryk til hver især af dem og med en Beklagelse over, at min Overbevisning ikke tillod mig at staa i et Parti, der efter min Overbevisning havde svigtet sin Opgave paa det efter min Mening vigtigste Reformspørgs-